Dimecres, 3 de març de 1937
Any III Núm. 427
Redacció i Administració: Ronda Universitat, núm. 25. Impremta: Tallers, núm. 48. Telèfons: 14446 — 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
Què han fet?

"Hem de disciplinar la reraguarda pensant en les necessitats de la guerra", ens diu Artemi Aiguader

Cal fer estimar la revolució pel conjunt del poble

Donarem a l'organisme d'Ordre Públic l'autoritat i la disciplina que escauen

Artemi Aiguader, governant d'Esquerra Republicana de Catalunya, és un home format en la lluita. A la Conselleria de Seguretat Interior hi ha portat una serena activitat que, en moments delicadíssims, ha canalitzat pacíficament situacions perilloses i ha refermat la unitat existent entre tots els sectors antifeixistes.

A l'endemà de l'aprovació d'uns decrets tan transcendentals com els de l'organització de l'Ordre Públic, la paraula d'Artemi Aiguader és, indubtablement, la que més pot interessar als catalans. El Conseller de Seguretat Interior ha estat l'ànima de la reforma. La seva experiència de governant ha sabut destriar els defectes, ha sabut suggerir les necessitats, ha sabut dibuixar la nova estructuració de l'ordre a la reraguarda catalana.

Escoltem-lo:

ARTEMI AIGUADER
Conseller de Seguretat Interior del Govern de Catalunya

HEM DE DISCIPLINAR LA RERAGUARDA

—A Catalunya — comença dient-nos el Conseller —, on s'estava forjant per l'autonomia el propi esdevenidor, els organismes de la Generalitat van respondre degudament, amb tots els seus ressorts, per ofegar la revolta. Però forçosament havien de ressentir-se del xoc i de la lluita, i algunes coses han trontollat. Avui, cal que tothom es disciplini i es responsabilitzi pensant en la guerra i en la necessitat de guanyar-la contra tot i contra tothom.

Per a guanyar la guerra, però, cal l'esforç i els sacrificis de tots. Sense necessitat de deturar la revolució, solament encarrilant-la i fent-la estimada pel conjunt del poble, podrem portar a cap l'obra fecunda que anhelem.

Hem d'organitzar i disciplinar la reraguarda, de manera que els ciutadans s'adonin, per damunt de tot, del perill de la guerra i que no tinguin la impressió que la revolució ha de vexar-los o perjudicar-los injustament. Només d'aquesta manera el poble donarà el que convingui i farà els sacrificis necessaris per a ajudar a la victòria.

L'HEROISME DE LES FORCES PUBLIQUES

El conseller de Seguretat Interior ha continuat dient-nos:

—Els organismes coercitius de govern, el 19 de juliol van saber comportar-se amb heroisme. Lluitaren amb coratge i aixafaren le revolta feixista. La seva lealtat al règim i el seu sacrifici, ningú no els pot discutir. Però per circumstàncies que a ningú no escapen, s'han ressentit, potser superficialment, de la guerra i de la revolució. Malgrat això, ningú no pot considerar-los suspectes, ni exigir-los públicament determinats sacrificis, perquè ells estan sempre a punt de realitzar tots aquells sacrificis que se'ls demani.

(Passa a la pàgina 2)

¿ES QUE VOLEN GUANYAR UNA GUERRA CONTRA TOT EUROPA, O ES QUE HAN PERDUT EL SENY?

Itàlia posa les seves esperances a Espanya a la Mediterrània

Es pregunta "News Chronicle", comentant els acords del Gran Consell Feixista

La mobilització italiana és una resposta a la formació del bloc franco-anglo-americà

Londres, 3.—Les decisions preses pel Gran Consell Feixista són poc comentades pels diaris d'aquest matí. En els pocs comentaris apareguts en els diaris anglesos es reflecteix que les decisions preses a Roma, més que inspirar recels, han inspirat un sentiment de pena. El «News Chronicle» diu que davant d'això acordat per Roma, és lícit preguntar-se si els dirigents feixistes volen guanyar una guerra contra tot Europa, o, el que és el mateix, si a Roma s'ha perdut el seny.

Però, al marge del to polèmic dels diaris, en els cercles diplomàtics i a les esferes oficials hem pogut recollir alguns arguments sobre les futures intencions de Roma.

En primer lloc —es diu en aquests cercles— es veu clarament que en crear l'anomenat eix Roma-Berlín, els dos feixismes, l'alemany i l'italià, han tingut més en compte les seves necessitats que els seus interessos. Senyal evident que es tractava d'una aliança precària, creada exclusivament per a fer front a una amenaça de caràcter diplomàtic. Aquest eix Roma-Berlín i les seves conseqüències de caràcter militar i econòmic —el rearmament intensiu i l'autarquia— plantegen problemes formidables a l'Europa d'avui, que veu la desaparició de l'antic equilibri de forces. Itàlia —amenaçada pels seus designis imperialistes excessius, abandona la política «orgulli del feixisme», és a dir, la seva política balcànica. Mussolini, en els anys 21-22 reprotxava al comte Sforza la seva debilitat als Balcans i es pot assegurar que la penetració o la infiltració italiana als Balcans, una de les experiències més cares de la política europea, ha estat eficaçment batuda per la penetració alemanya, al davant de la qual hi ha el doctor Schacht.

En el comunicat oficial publicat després del Gran Consell Feixista, es poden remarcar tres aspectes:

Primer: Formidable mobilització de la Itàlia feixista en homes, material i tècnica. Ressuscita el concepte «Itàlia, nació proletària», que el feixisme, recordant l'antic nacionalisme italià de principis de segle i el seu «subvencionador» jueu-escocés-italià, el célebre baró Sonnino, adoptà en la seva época heroica i que canvià, després, pel de «nacions satisfetes i no satisfetes».

Aquesta mobilització és una resposta a la formació del bloc franco-anglo-americà, les tres democràcies el simultani rearmament de les quals és el punt de partida d'una nova política europea i mundial.

Segon: Es parla de l'eix Roma-Berlín per a donar a entendre que Itàlia es retira, de moment, de la política de seguretat col·lectiva i no signarà un eventual nou Locarno.

Tercer: Finalment, i aquesta és la part més sobresortint del comunicat, el Gran Consell Feixista, davant la situació a Austria, amenaçada amb un nou putsch nazi, amb les proposicions concretes de Schuschnigg de recórrer a la restauració dels Habsburgs, no parla per res d'aquest interessantíssim problema. En l'aspecte exterior li interessa destacar «la solidaritat amb l'Espanya nacionalista», és a dir, amb la zona d'influència que vol apropiar-se, d'acord amb Alemanya. Itàlia es retira d'Europa central i posa les seves esperances a Espanya, a la Mediterrània. Ho confirma el fet que «les negociacions entre Ciano i Rustu Aras hagin estat objecte de deliberacions».

S'espera conèixer les deliberacions pròximes del Gran Consell per a assenyalar amb precisió les noves tendències de la política europea.

ES COMPLEIXEN ELS AUGURIS DEL PRESIDENT

El President de la Generalitat assegurà que la nova etapa governamental seria fructífera. Els fets, a la primera setmana, han vingut a corroborar — amb aquella eloqüència de les coses evidents — l'auguri presidencial.

El Consell de la Generalitat ha aprovat una serie de decrets d'Ordre Públic que modifiquen, de soca i arrel, la vella estructuració de les funcions del manteniment de l'ordre i de la vigilància.

L'esperit que ha informat la reforma és el de l'assoliment d'una major eficàcia. Ja, en altres temps, era un absurd la diversitat de cossos a càrrec dels quals anava la preservació de l'ordre públic. Massa jurisdiccions, massa uniformes... La responsabilitat s'esfumava pel laberint de les classificacions.

La senzillesa unida al desig de responsabilitat han presidit l'elaboració dels decrets i han inspirat el seu ponent, el conseller Artemi Aiguader. Desapareixen, per exemple, les Conselleries de Seguretat i de Defensa dels Ajuntaments, que, a despit de la bona intenció que sovint animava llurs titulars, mancades d'elements de judici i de control, més aviat venien a dificultar l'organització de la reraguarda.

Ara, amb la subdivisió de Catalunya, per als efectes de Seguretat Interior, en nou regions a cadascuna de les quals s'establirà una Comissaria d'Ordre Públic, hom posarà les autoritats policíaques responsables en contacte directe amb la vida forana.

I perquè aquesta organització de l'Ordre Públic no corri el perill de fosilitzar-se, perquè mai no s'allunyi d'ella l'esperit de justícia i de renovació que l'ha feta néixer, s'ha previst, finalment, la creació del Consell de Seguretat de Catalunya, integrat per representants de tots els partits polítics i organitzacions sindicals que, des del Govern de la Generalitat, menen la lluita contra el feixisme.

El Cos de Seguretat serà un instrument del poble, dirigit i orientat per delegats del poble. El magnífic esperit liberal que anima les nostres forces d'Ordre Públic — esperit afirmat amb sang i dolor — ara, vessat en uns motlles apropiats, donarà el màxim rendiment.

I, encara, hem de remarcar — com va remarcar el conseller primer — que l'aprovació d'aquests decrets trobà en el si del Consell de la Generalitat una unanimitat absoluta.

La unitat, superada l'etapa de les paraules, comença a demostrar-se amb fets.

L'enemic intentà tallar la carretera de Madrid a Llevant, per dos llocs diferents

La temptativa feixista fracassà estrepitosament i quedaren desfetes dues companyies de mercenaris

Madrid 3. — Els facciosos, creient sorprendre els lleials que ataquen al sector del Jarama, atacaren durant la nit passada les posicions republicanes de Morata de Tajuña i les que fins a cert punt estan prop de Vallecas. L'atac fou d'una violència extraordinària, car les tropes rebels iniciaren un intens canoneig que durà quasi una hora i mitja, per tal d'espaordir els soldats del poble.

Les nostres bateries feren emmudir les facciones, després d'un intens contraatac en el qual dos canons rebels quedaren desmuntats o almenys inutilitzats. Quan l'artilleria emmudí, els facciosos en atac combinat es llançaren en allau contra les posicions de Morata de Tajuña. Els nuclis que actuen en alguns sectors relativament proper a Vallecas també es llançaren en massa contra les posicions lleials, amb l'intent de tallar la carretera que comunica Madrid amb Llevant, per dos punts importants: pels voltants de Madrid i en un dels nuclis més importants del sector del Jarama. Ambdós intents fracassaren sorollosament. Ni en un ni en altre lloc aconseguiren els facciosos no ja filtrar-se ni crebantar les nostres línies, sinó ni tan sols que l'atac no pogués ésser contingut per les forces republicanes. Aquestes lluitaren amb el coratge acostumat.

Quatre hores llargues de lluita seguiren el duel de l'artilleria. Durant aquestes quatre hores de combat hi hagué intens foc de fusell, metralladores i morters, car els rebels a tota costa volien filtrar-se en les nostres línies.

Prop de les dues de la matinada, els rebels, que varen veure sembrat el camp de batalla per nombrosos cadàvers seus, iniciaren el replegament i tractaren de tornar a les seves primitives posicions, però, ja sigui per la desorientació produïda per la lluita o per precipitació en la fugida, el cas és que els feixistes iniciaren el replegament massa cap al sud i es ficaren de mans prop d'altres parapets guarnits per forces de la República. La topada fou enorme, i dues companyies de mercenaris quedaren desfetes la nit d'ahir.

Per tant, l'atac fou contingut, primer, i rebutjat després, amb tant d'èxit, com ni tan sols esperaven les pròpies forces de l'exèrcit popular.

Durant el matí d'avui, la nostra aviació ha fet acte de presència molt a primera hora del matí al sector del Jarama, i en altres punts. Han estat bombardejades amb eficàcia algunes posicions d'interès, ja que els nostres avions han arribat fins al sud del Teix, i allí han realitzat una tasca extraordinàriament eficaç.

Relativa tranquil·litat als restants sectors del front del Jarama.

Durant el matí d'avui, el vent huracanat, el fred i una intensa pluja menuda han impedit a les nostres forces operar amb intensitat.

Les nostres bateries s'han encarregat de continuar destruint els nuclis rebels de La Marañosa i altres llocs propers, mentre la nostra infanteria millorava lleugerament les nostres posicions tot rectificant-les.

Calma completa a les provincies d'Avila i Guadalajara, on des de fa dies les bateries facciones i republicanes mantenen duels fins que les primeres callen.

Per altres sectors més propers a Madrid, tranquil·litat. Continua la calma en termes desusats.

Pel sector sud del Teix sembla que hi ha hagut intens moviment de forces i algunes accions bèliques que han tingut com a conseqüència una rectificació favorable per a les posicions de l'exèrcit republicà. En aquest sector no hi ha un moment en què les nostres forces romanguin inactives, ja que bé sigui en rectificacions favorables de les nostres posicions, en accions guerreres o fortificacions intenses, l'exèrcit popular dedica tota la seva activitat a flagellar tot el que pot l'enemic, que ha hagut de cedir davant l'actiud enèrgica de les milícies republicanes.

Terradelles i Isgleas s'han reunit a València amb Largo Caballero

Aquest matí, el Conseller Primer Josep Terradelles ha sortit en avió en direcció a València on s'ha reunit amb el conseller de Defensa Isgleas. A València s'han entrevistat amb el President del Consell i han canviat impressions sobre extrems de coordinació que han merescut l'aprovació de tots i han arribat a un absolut acord.

Els Consellers Terradelles i Isgleas estaran de retorn avui mateix per a assistir al Consell de Govern que es celebrarà a les sis d'aquesta tarda.

"La diplomàcia anglesa no intervindrà per evitar una monstruosa invasió?", pregunta Mac Govern

Londres, 3. — En la sessió d'anit a la Cambra dels Comuns el diputat Mac Govern, del Partit Laborista Independent, es referí a les qüestions d'Espanya i preguntà al Govern si davant la realitat que sap el món, la diplomàcia anglesa no intervindria per tal d'evitar una monstruosa invasió.

Les paraules de Mac Govern feren reaccionar els conservadors.

PROMETEM VENCER EL FEIXISME...

Anit passada, el Comitè Català pro Exèrcit Popular celebrà una assemblea al Palau de la Música Catalana. Feren ús de la paraula els camarades Martín, Cornudella, Vila-seca, Soriano, Soler Roca, Matas, un tinent de Carrabiners, en representació d'aquest Institut, del de la Guàrdia Nacional Republicana i del Cos de Seguretat i Assalt. També parlaren altres companys, i clogué l'acte el conseller de la Generalitat Comorera. Tots els oradors foren molt aplaudits pel nombrós públic que omplia totalment el Plau. S'adoptaren diversos acords, tots ells relacionats amb l'organització de l'Exèrcit Popular. Un dels moments més emocionants de la vetllada fou quan els assembleistes, en peu, prometeren col·lectivament vèncer el feixisme, moment que recull la foto; com també l'escenari del Palau, on un banda interpretà diversos himnes revolucionaris davant els retrats dels dirigents antifeixistes (Fotos Centelles)

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

JACQUES DUCLOS, VICE-PRESIDENT DE LA CAMBRA FRANCESA, DECLARA:

"No ens inspira cap confiança que Anglaterra controli la frontera hispano-portuguesa"

El control tindrà com a conseqüència un bloqueig efectiu de l'Espanya republicana

València, 3. — Mr. Jacques Duclós, vice-president de la Cambra francesa ha fet als periodistes unes interessants declaracions:

Començà la seva conversació Mr. Duclos amb els informadors i explicà la impressió que hi ha a França i especialment al Partit Comunista francès sobre els afers d'Espanya i digué que el poble francès i els comunistes han de complir prop del poble espanyol una missió important: rebutjar l'assalt de la barbàrie feixista.

Nosaltres — afegí — que veiem com els agents del feixisme internacional adopten una política els únics termes objectius de la qual consisteixen a servir els desig ambiciosos de Hitler, comprenem que el defensar la llibertat d'Espanya, és defensar també la seguretat de França i d'Espanya. Ensems que defensem la nostra llibertat, defensem la nostra independència nacional; i interessant-nos pels esdeveniments que es desenvolupen a Espanya, sabem que ens preocupem per la nostra sobirania.

ANGLATERRA JUGA AMB DOS JOCS DE CARTES

M. Duclós es referí, a continuació, al problema del control marítim. I sobre aquest afer, digué:

—Està vist que la no intervenció, en la qual França tingué la iniciativa, s'ha realitzat fins ara en un sentit unilateral. Els comunistes han dit, des del primer moment, que no és possible aplicar el criteri d'intervenció al Govern republicà espanyol; i se'ns contestà dient-nos que no hi havia proves de la intromissió de Hitler i Mussolini a Espanya. I precisament —afegí humorísticament— no es troben aquestes proves quan amb més interès són cercades.

Anglaterra, juntament amb França, exerceixen el control d'una part de les costes espanyoles avui en poder dels rebels; però els que segueixen de prop la política internacional tenen la impressió que Anglaterra juga amb dos jocs de cartes. Portugal està sota el control polític i econòmic d'Anglaterra; i en aquestes condicions si Anglaterra hagués volgut pressionar Portugal ho hauria pogut fer sense cap mena de dificultat. Però no ha estat així; i la conseqüència es que la frontera hispano-portuguesa va a ésser controlada per cent cinquanta agents enviats per Anglaterra i les costes portugueses posades sota la vigilància d'Anglaterra i això no ens inspira la més petita confiança.

A LA NOSTRA MARINA HI HA GENT QUE NO ENS MEREIX CONFIANÇA

En allò que es refereix a la vigilància que exercirà França sobre la costa rebel, he de dir que hi ha algunes coses que ens preocupen fonamentalment. No volem parlar d'Anglaterra; però sí hem de dir que a la nostra marina hi ha gent que no gaudeix de la confiança de la República francesa, i sempre hem advocat per la depuració dels quadres militars, així com la de diversos organismes administratius.

Alemanya i Itàlia, per la seva banda, vigilaran les costes republicanes. I en aquest cas, evidentment, el control serà «efectiu».

En suma: El control tindrà com a conseqüència un bloqueig efectiu de l'Espanya republicana. Això pot innegablement donar lloc a un bombardeig i àdhuc a un atac per les esquadres alemanyes i italianes; i després d'un bombardeig, és molt difícil determinar si l'han fet vaixells alemanys, italians o rebels.

Per altra part, el control de les fronteres situades dintre del territori rebel, és relativament eficaç.

HITLER AL MARROC, I MUSSOLINI A LES BALEARS

Estem doncs, a punt de trobar-nos en una situació semblant a aquella en què s'acordà el Pacte de no intervenció en els primers moments de la guerra.

Les democràcies tenen el deure ineludible d'evitar que aquest control sigui una farsa, i quan hem demanat la llibertat de comerç amb l'Espanya lleial, se'ns acusà de voler la guerra. I quan els obrers parisencs demanaren canons per a la veritable Espanya, la reacció desfermà una campanya fantàstica; però actualment les masses populars de França reconeixen que teníem i tenim raó i que els esdeveniments d'Espanya no eren ni són sols una guerra civil, sinó que, en realitat, representen un atac del feixisme internacional dirigit contra els països democràtics.

El poble francès s'ha donat compte, a la fi, de la maniobra de Hitler, que és transformar el Marroc francès en una colònia espanyola, i per altra banda s'ha donat compte també que la possessió per la Itàlia de Mussolini de les Balears, representa un greu problema; perquè així el Mare Nostrum és a mans d'Itàlia.

A França se sap en aquests moments que Hitler i Mussolini desitgen la presa d'importants posicions per a una futura guerra.

No insisteixo sobre el fet que Alemanya demani colònies; però el pla expansionista d'Alemanya i d'Itàlia no pot ésser més clar. Per a França la victòria dels rebels significaria un greu perill, i en canvi el triomf de l'Espanya republicana representaria, no solament la pau, sinó la seguretat de França.

LA QUESTIO DELS VOLUNTARIS

Es referí a continuació M. Duclós al problema de la immigració dels combatents estrangers a Espanya; i amb relació a aquest assumpte, digué que als cercles diplomàtics s'ha parlat de la crida de tots els que en tals condicions es troben a Espanya. Es a dir, que es tracta d'equiparar els mercenaris de Hitler i Mussolini amb els verament voluntaris de l'exèrcit republicà. Es tracta — afegí — d'una veritable monstruositat jurídica perquè en el camp rebel hi ha tropes regulars de la Reichswehr alemanya, així com tropes italianes de l'exèrcit regular; i aquestes tropes han estat enviades a Espanya per ordre expressa dels Governs de Berlín i Roma. I en aquestes condicions la primera qüestió que s'hauria de sotmetre a Mussolini i a Hitler, seria la següent: «¿Vosaltres sou partidaris del control?» I si contestessin amb un sí, se'ls hauria d'indicar que retiressin immediatament els seus soldats. Però perquè Mussolini i Hitler retirin els seus soldats, cal que els voluntaris internacionals retornin a les seves llars. Es vol cridar l'honor dels feixistes parlant-los com si encara estiguéssim en l'època en què el francesos deien als anglesos: «Senyors anglesos, tireu els primers!» Ja s'ha vist com l'exemple donat per França ha estat seguit per altres nacions. Es una niciesa pensar que els exemples s'han de seguir com desitjaria els qui els dóna. Però a més no s'ha de perdre de vista que els voluntaris enquadrats en l'exèrcit republicà no han estat enviats pels seus Governs. Són ciutadans lliures que han vingut a Espanya per la seva pròpia voluntat. Són, en fi, homes sobre els quals els seus Governs no tenen els mitjans de coacció que els Governs alemany i italià empren sobre les seves tropes.

Quin és el pla perseguit pels qui parlen d'aquest assumpte? Es diu que «quan no hi hagi estrangers a Espanya, els espanyols s'arreglaran entre ells». Es a dir, que pensen que la reconciliació entre Franco i els republicans pot arribar a fer-se; i els que això creuen no coneixen els sentiments que animen l'ànima popular espanyola, com també desconeixen aspectes d'ordre jurídic, ja que tot home que volgui ésser un voluntari no pot ésser mai retornat al seu país, si ell mateix no ho demana.

LA UNIO ES LA VICTORIA

La unió, és indispensable per a la victòria, i és molt més indispensable quan l'enemic multiplica els mitjans de divisió. A França, tenim el Front Popular i la reacció intenta prendre revenja i funciona per a enfrontar socialistes i comunistes, radicals contra socialistes, camperols contra obrers, funcionaris contra camperols. I precisament, per tenir la seguretat que si estiguéssim dividits seríem derrotats, hem adoptat la consigna següent: «Tots per al Front Popular i tot per al Front Popular!» I estem persuadits que el mateix problema està plantejat avui a Espanya.

Per a guanyar la guerra, cal la unió més forta que mai de tots els partits del Front Popular. El contrari seria fer el joc a Franco i als seus amics, de la mateixa manera que la divisió del Front Popular francès seria també fer el joc a Franco i els seus amics. I examinant la situació actual, hem arribat a la conclusió de fer tot el possible per tal d'ajudar l'Espanya republicana.

Nosaltres tenim confiança en la victòria i a l'esdevenidor de l'Espanya republicana. I sabem —ho repetim una vegada més—, que solament la unió del Front Popular serà la garantia més ferma de la seva victòria.

Acabà el senyor Duclós les seves declaracions dient que des del fons del seu cor, desitjava que gràcies a l'esforç del magnífic poble espanyol i a la seva unió sagrada que ningú no podrà desfer, sorti un país lliure cap el qual es giraran els ulls de tots els homes àvids de progrés i pau social.

Ens parla Artemi Aiguader

Hem tingut present la responsabilitat de l'hora que vivim...

(Ve de la primera pàgina)

LES PATRULLES DE CONTROL, FORÇA REVOLUCIONARIA

—S'ha fet sentir, però, —preguntem— la necessitat d'anar a la reforma d'aquests organismes?

—Naturalment —ens respon Aiguader—. Del 19 de juliol ençà ha passat el temps, i avui cal donar a aquests organismes l'autoritat i la disciplina que els escau. En produir-se els esdeveniments revolucionaris, van plantejar-se situacions de fet, com la d'ofegar un aixecament criminal i iniciar una revolució. Això forçosament obligava a desatendre serveis de la reraguarda, normalment imprescindibles, i per aquest motiu van ésser creades les Patrulles de Control, força netament revolucionària, nascuda a l'impuls de les organitzacions antifeixistes i que ha sabut suplir amb patriotisme les falles que a la reraguarda es produïen, en atendre serveis complexos que sobrepujaven l'esforç ordinari dels organismes coercitius del Govern.

En la lluita constant —remarca el conseller— aquest organisme revolucionari ha sofert les sotragades pròpies de la seva gestió persistent. En mèrits de la seva actuació, cal que li sigui donada participació individual en la reorganització dels serveis d'Ordre Públic aprovada. Tinc la seguretat que unificades les forces que presten aquests serveis i encomanant-nos la tasca de vetllar per l'ordre revolucionari sota la direcció del Govern, serà possible fer renéixer a la reraguarda, tant a la ciutat com al camp, l'entusiasme i la voluntat de treballar i sacrificar-se per a guanyar la guerra.

L'EXPERIENCIA D'UNA ACTUACIO

Quan parla Aiguader, parla un governant. Per això no és d'estranyar que cerqui els arguments en la seva pròpia experiència.

—Des de la Conselleria de Seguretat Interior —afirma— han estat fets esforços inaudits, s'ha intervingut constantment per resoldre conflictes i per a atemperar actituds. Aquesta Conselleria ha vist produir-se fets dolorosos i ha intervingut amb l'energia que les circumstàncies li han permès, bo i lluitant sempre entre el dret i el deure. D'aquesta lluita constant, intervenint al camp i a la ciutat, hem tret la convicció que l'únic mitjà de guanyar la guerra i consolidar la revolució és d'estructurar el servei d'Ordre Públic en forma que l'autoritat del Govern arribi a totes les contrades de Catalunya.

ACORD AMB EL GOVERN CENTRAL

—¿De quina base heu partit per a arribar a la unificació dels Cossos d'Ordre Públic?

—Hem partit de fets establerts, com són el projecte del Govern Central i allò que es preceptua en la Constitució amb referència a la regió autònoma en aquesta matèria, tot adaptant-ho a les nostres necessitats actuals i pensant que les circumstàncies que han de tenir en compte un i altre Govern en la implantació d'aquesta reforma, són completament diferents.

Amb aquesta finalitat cal, primer, d'acord amb el Govern Central, adaptar la Guàrdia Nacional Republicana per tal que aquest institut passi a ésser un Cos de la Generalitat, i prèvia la selecció d'aquells que desitgin continuar al servei de l'Estat, organitzar les plantilles per a fusionar-les després dins el nou Cos d'Ordre Públic que es proposa crear.

S'INTERVINDRA IMMEDIATAMENT EN LES COMARQUES

—Feta l'adaptació de plantilles— prossegueix el conseller—els Cossos de Seguretat i Assalt, Guàrdia Nacional Republicana i Investigació i Vigilància, junt amb les Patrulles, formaran el Cos de Seguretat Interior que es crea. Un dels aspectes primordials de l'Ordre Públic, més o menys trasbalsat durant aquests últims temps, és de poder comptar amb una organització que permeti tenir atesos i controlats aquests serveis a les comarques, amb el fi que a totes les contrades de Catalunya sigui possible, en un moment donat, sortir al pas de qualsevol incident, intervenint-hi en forma immediata per tal d'evitar fets lamentables com els que dissortadament s'han produït.

LES COMISSARIES COMARCALS

—¿Creieu que amb la creació de les Comissaries d'Ordre Públic a les comarques s'assolirà aquesta finalitat?

—Ho crec en absolut —afirma rodonament Aiguader.— Hem anul·lat l'anacrònica divisió provincial i hem dividit Catalunya en regions, creant a cadascuna de les capitals de regió una Comissaria d'Ordre Públic, amb les plantilles corresponents dels individus que han d'ésser-hi inscrits, pertanyents al Cos de Seguretat, en les seves diverses seccions uniformades i sense uniformar.

A ningú no pot escapar la importància que per a les comarques catalanes té l'establiment d'aquestes Comissaries, les quals, en contacte constant amb el Director General de Seguretat i amb aquesta Conselleria poden portar a terme una gran tasca en benefici del país, ensems que facilitaran l'obra del Govern.

LA VIGILANCIA DE FRONTERES, PROBLEMA URGENT

—Establertes les Comissaries de les Regions —continua explicant-nos el conseller—, la Comissaria General d'Ordre Públic s'anomenarà Direcció General de Seguretat, la qual tindrà jurisdicció sobre totes les Comissaries d'Ordre Públic de Catalunya, i curarà de la inspecció de tots els serveis de les Comissaries Regionals, com són: servei d'informació de fronteres, d'estrangers, etcètera.

Un dels aspectes que cal resoldre urgentment, és la vigilància de fronteres, i, per tant, l'organització dels seus serveis, establint, d'acord amb el Govern Central, la unitat de comandament en aquesta matèria. Avui, el conseller que informa exerceix el càrrec de delegat de l'Estat en aquests serveis suprarregionals, i, per tal circumstància s'ha pogut adonar de la desorganització existent en la seva prestació. S'ha de donar solució immediata a l'esmentat problema a fi que aquest servei sigui realitzat exclusivament per agents del Govern, i siguin retirats tot seguit Patrulles, Milicians, Comitès d'Investigació, etc., que resideixen en les poblacions frontereres.

ORGANISMES SOBRERS

—Us parlaré —ens adverteix Aiguader— de dos problemes, als quals cal donar solució adequada; eren l'existència dels Consells d'Obrers i Soldats i la de les Conselleries de Defensa i Seguretat Interior creades als Consells Municipals de Catalunya. Tots dos organismes han d'ésser dissolts immediatament per motius prou notoris. Els Consells d'Obrers i Soldats han acabat la seva missió; la tasca profitosa que han portat a cap, de depuració en els Cossos d'Ordre Públic, és ja finida; l'existència d'una tal organització en aquests moments és inadequada. L'actuació de les Conselleries de Seguretat Interior i de Defensa en els Consells Municipals no és convenient per diversos motius, el més important dels quals és de caràcter legal; la denominació d'aquestes Conselleries crea confusions i la seva actuació surt dels límits d'allò que està disposat en matèria d'Ordre Públic; cal que els Consells Municipals tinguin l'autonomia més àmplia possible, però mai no han de perdre's atribucions que corresponen únicament a la Generalitat.

RESPONSABILITAT!

Artemi Aiguader dóna fi a la conversa amb aquestes paraules:

—Com podeu veure, els Decrets aprovats són d'una gran importància. Nosaltres, abans de proposar-los, els hem meditat molt. Hem tingut tothora present la responsabilitat de l'hora que vivim, responsabilitat major encara en els que exerceixen càrrecs de Govern i d'autoritat. Del nostre esforç i sacrifici, dels nostres encerts i del nostre patriotisme, depèn que la vida de la nostra Pàtria continuï pel camí del progrés i de la justícia humana, que siguem considerats davant del món com a dignes de la nostra història ... que el nostre poble vagi a la davantera dels pobles emancipats per un règim social creador de nous horitzons al servei dels homes i de les col·lectivitats.

L.

A la memòria d'un bon amic de Catalunya

El carrer del Duc de la Victòria es dirà de Casas Sala

L'Ajuntament de Barcelona ha pres l'acord de donar el nom de Francesc Cases Sala al carrer del Duc de la Victòria, accedint a la sol·licitud presentada conjuntament per «Actuació Valencianista d'Esquerra» i «Claustre de Mestres Laics Històrics de Catalunya».

La data de la inauguració oficial de la placa serà publicada oportunament per la premsa i la ràdio.

E. R. C. de cara a guanyar la guerra

Reunió del Ple Comarcal de la Federació de Barcelona Ciutat

Dissabte passat va tenir lloc la reunió extraordinària del Ple Comarcal de la Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana, per tal de tractar sobre les normes d'actuació del Partit de cara a guanyar la guerra.

Després d'intervenir diferents delegats, varen quedar aprovades les següents conclusions:

«El Ple Comarcal de la Federació de Barcelona-Ciutat considera que el Govern de la Generalitat no pot retardar ni un dia més la promulgació dels decrets relatius a la creació de l'Exèrcit Popular, i al restabliment de l'ordre públic i que dicti al mateix temps les disposicions coercitives que calguin, encaminades a fer-les complir. Es aquesta l'única manera d'acabar amb la indisciplina individual i col·lectiva que, evidentment, hostilitza i impossibilita l'assoliment de la victòria i l'establiment d'una autoritat responsable.

La Federació de Barcelona-Ciutat d'E. R. de Catalunya vol, doncs, a màxima autoritat per al Govern de la Generalitat, i desitja que el mateix Govern segueixi integrat pel major nombre possible de representacions de partits i organitzacions antifeixistes. El nostre Partit, però, declararà explícitament la seva incompatibilitat de col·laboració amb aquells elements del Govern que obstaculitzin, encobertament o en qualsevol altra forma, la tasca de conjunt imposada en el ferm desig de guanyar la guerra i en l'endegament d'un ordre revolucionari.

Entenem que tots els partits i organitzacions que integrin el front antifeixista s'han de comprometre:

a) A no mediatitzar els seus representants al Govern, sota cap pretext.

b) A prohibir tota campanya de premsa, míting o per qualsevol mitjà que tendeixi a desprestigiar els homes o els partits i organitzacions del front antifeixista.

c) A acomplir totes les disposicions del Govern de la Generalitat, i per a fer-ho efectiu, emprar tots els mitjans que calguin.»

A més, foren igualment aprovades les següents:

CONSIGNES DEL MOMENT

Servei militar obligatori.

Mobilització de tots els ciutadans aptes, des dels 18 als 40 anys, residents actualment a Catalunya (refugiats inclusiu).

Comandament únic.

Bandera única.

Cessió de Casernes i Columnes particulars al Govern.

Creació d'Escoles d'instrucció militar.

Intensificació dels treballs de fortificació.

Codi de justícia militar.

Subsidi o treball a les famílies dels mobilitzats.

Igualment s'aprovà per aclamació una proposició del Comitè polític del districte cinquè, relativa a l'acció brillant de la Divisió Francesc Macià i Lluís Companys, i s'acordà felicitar l'alt comandament i els nostres milicians.

Totes les conclusions aprovades i els acords presos seran traslladats al Directori del Partit, per tal que en el seu nom, siguin posats a la pràctica.

A Nova-York s'inicia una campanya per tal de recaptar fons per a trametre un vaixell amb queviures destinat a l'Espanya lleial

EN L'ACTE INICIAL ES RECAPTAREN MES DE SET MIL DOLARS

Comuniquen de Nova York que en aquella ciutat i organitzat per la prestigiosa revista «The Nation», s'ha celebrat un àpat a honor de Louis Fischer i André Malraux. L'acte era, ensems que un homenatge als senyors esmentats, el punt de partida d'una campanya per a exposar al públic nord-americà el problema espanyol i aportar fons per enviar a l'Espanya lleial un vaixell de queviures. Constituí un èxit extraordinari. Hi assistiren més de 700 comensals, escriptors, artistes, homes d'esquerra, que mostraren la seva adhesió fervorosa a la causa del Govern i del poble espanyol.

En arribar el representant d'Espanya, fou saludat per tots els assistents a l'acte que, dempeus, el feren objecte d'una gran ovació.

Presidí el banquet el periodista de renom internacional John Gunther. Louis Fischer pronuncià un eloqüent discurs, en el qual analitzà els orígens de l'aixecament militar i també la composició del Govern actual, i justifica els objectius democràtics que persegueix i afirmà que Espanya lluita contra totes les forces obscures de la Història.

A continuació parlà Malraux, que féu un bell discurs sostenint la necessitat de defensar defensant Espanya, l'ideal democràtic. «Amb braó no igualat —digué—. Espanya tracta d'impedir actualment el triomf del feixisme, que simbolitza la devastació de la dignitat humana.» Fustigà durament les democràcies per haver abandonat Espanya, que està lluitant al mateix temps amb Hitler i Mussolini. «Hem bombardejat aeròdroms, però no ciutats —afegí—. L'obra històrica de fer homes, ha estat lenta, però comencem a veure, entre núvols encara, l'home que esperem.»

El públic els tributà un homenatge entusiasta.

En acabar l'àpat, es féu una qüestació per a enviar aliments a l'Espanya republicana, que donà per resultat una recaptació de més de set mil dòlars.

OSHIMA
Corts Catalanes, 605
DEMA, TARDA I NIT
BALL FAMILIAR
JAUME PLANAS I ELS SEUS DISCOS VIVENTS

Oviedo, tancat en un cercle de ferro

Les forces republicanes han conquistat la posició de San Claudio

Segueix la lluita pels carrers de la capital asturiana

Gijón, 3. — Fa uns dies l'Ermita de San Claudio, que s'aixeca a l'important tossal del mateix nom, fou abandonada pels facciosos davant el temor d'un imminent atac de les forces republicanes, però l'enemic havia sentit un excés de temor, encara que els nostres milicians no tenien aleshores tal propòsit per no haver rebut ordres del Comandament per a ocupar les runes d'allò que fou abans ermita on els facciosos tenien un important niu de metralladores. Els rebels, en veure que els nostres no procedien a ocupar el lloc esmentat, tornaren novament a les trinxeres.

Ara podem dir que aquesta ocupació els ha durat molt poc. Comprenien els revoltats que aquest tossal garantia la defensa de la ciutat, ja que domina el poble de San Claudio i la carretera d'El Grado. Avui el Comandament lleial ha disposat que es realitzés l'operació que dies passats sospitava l'enemic. S'ha operat sobre el poble i sobre l'ermita. Ha realitzat l'operació una forta columna composta per tres batallons d'Infanteria, Artilleria i Serveis Auxiliars. També hi ha concorregut l'aviació, si bé el temps no era propici.

AMB AIGUA FINS A LA CINTURA

Tres aparells de caça, sense por al temporal de vent i aigua, es llançaren a mitja tarda sobre San Claudio i castigaren durament el tossal. Es podien observar bé des de les nostres posicions els efectes causats. El vol tingué una segona part que consistí a descendir fins molt a prop de les trinxeres, sobre les quals obriren els aparells el foc de llurs metralladores amb gran precisió. Seguidament entraren en la seva funció demolidora sobre la xarxa de trinxeres que defensava l'enemic.

Els milicians, sense importar-los gens el foc que hom els feia pertot arreu, s'endinsaren al poble. Entre fang i amb aigua fins a la cintura, esperaven l'ordre d'assalt. A les sis de la tarda, el Comandament disposà l'assalt amb totes les seves conseqüències. San Claudio havia de passar al nostre poder.

Els milicians iniciaren el compliment de l'ordre llançant-se a l'assalt, sembrant al seu voltant granades de mà que queien precisament als parapets dels rebels. Foren uns moments de gran emoció. A poc a poc el fum de la dinamita féu invisibles les posicions faccioses. Davant d'aquesta escomesa tan puixant, els rebels no tingueren altre remei que sortir ràpidament i desordenadament per a replegar-se a les segones línies, on instal·laren de qualsevol manera llurs metralladores.

UN ATAC REBEL, REBUTJAT

Al sector Buenavista-San Lázaro, a penes s'actuà, a conseqüència del mal estat del temps. L'enemic intentà un contraatac per Buenavista, i va córrer gran perill que hom li copés una columna integrada principalment per moros, legionaris i guàrdies civils. Intentaren filtrar-se vers el vèrtex del Monte Pando amb propòsit d'atacar la posició d'aquest poble, però els milicians que el defensen en combinació amb els d'Olivares, advertint els propòsits dels rebels, sortiren al seu encontre. Uns minuts més de descuit i els rebels haurien quedat tancats en la tenalla que els ... encava. Per fi se'n donaren compte i es replegaren vers el centre de la ciutat. Tot quedà reduït a un enèrgic però breu combat, en el qual l'enemic tingué les conseqüents baixes.

L'AIGUA I EL VENT PARALITZEN LES OPERACIONS

Al sector Colloto-Lugones, el pitjor enemic dels nostres milicians fou el vent huracanat i l'aigua, que queia incessantment durant tot el dia. En aquesta part del setge que comprèn la zona lleial de Colloto-Lugones, la pluja féu impossible el més petit moviment de les forces que prenen part a l'ofensiva contra la capital. La pluja s'acumulà en els terrenys plans i tous i féu impossible el trànsit per determinats sectors del front. Els milicians d'aquest sector es dedicaren a hostilitzar les posicions rebels amb paqueigs que gairebé no eren contestats, i a refugiar-se a les cases i parapets, però vigilants i disposats en tot moment a atacar en cas que arribés una ordre del Comandament.

A la tarda s'animà una mica el front, en passar diverses vegades sobre aquests sectors alguns avions lleials en direcció a San Claudio, on estigueren actuant sobre les posicions enemigues d'aquell sector.

A La Cadellada continua el silenci d'aquests dies, malgrat que l'enemic fou hostilitzat. Es veu clarament que els guàrdies que hi tenen els facciosos no es preocupen més que de resistir ... hom no els obligui ... lluitar.

CANODROM-PARK
SOL DE BAIX CONTROL C.
Demà, a les quatre de la tarda
Grans Curses de Llebrers
Tramvies: Línies 7 i 15 Autobusos: Lletra E

KENNEL DE SARRIA
Demà, a les quatre de la tarda
i tots els dies
GRANS CURSES DE LLEBRERS

ULTIMA HORA
prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que ho faci amb l'anticipació necessària i reduïts al màxim. L'escassetat de paper no ens permet publicar notes extenses

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

Setmana de l'1 al 7 de març

ASTORIA-MARYLAND. Koenigsmark; Dibuixos i Musical

AMERICA i FOC NOU. Madres de artistas; En la estratosfera; Marido y compañía

ACTUALITATS. - Escapa conmigo; Monuments orientals; Que si quieres arroz Catalina; Club de folk

ATLANTIC i SAVOY. Antepasados del hombre; Periquín político; Compuesto y sin novia; Curiosidades; Alegres gusanos. Tercer reportatge del front de Madrid

ARNAU. FLORIDA i BROADWAY.—La llave de cristal; El cantor del río; Revista: La banca Nemo

ARENES.—Hombres sin nombre; El último testigo; Nocturno.

BARCELONA. — Vidas rotas; El cantante de Nápoles; Banca Nemo; Musical.

BOSC i PRINCIPAL.— Nuevos ideales. La marca de Caín. Aguilas heroicas.

BOHEME i TALIA. — Juanita; Su primer beso; El gondolero de Broadway; 11 reportatge del front de Madrid.

CATALUNYA.— Hogueras en la noche; Viviendo de ilusiones; Còmica

CAPITOL. — Silbando en la obscuridad; A caza de accidentes; Còmica

COLISEUM. — Furia, per Silvia Sidney Reportatge. Dibuixos.

CINEMA ALIANÇA. — Los héroes del barrio; Peter; Días de circo; Dibuixos; Parece increíble.

CINEMAR. — Esposados y desposadas; La edad indiscreta

COMTAL. — El código secreto; El perfecto caballero; Queremos cerveza; Dibuixos.

ESPLAI i MAJESTIC.— Su primer beso. El chico cantor; La vestida de rojo; Dibuixos

EDEN. Es el amor; La hiena; Impetus de juventud

EXCELSIOR.— Los héroes del barrio; Juanita; El tunante Dibuixos

FANTASIO.— Esta noche es nuestra. Deportiva; Dibuixos Còmica

FEMINA. — El último pagano; Còmica; Dibuixos; Reportatge

FOMENT MARTINENC. Los héroes de barrio; Peter; Follies marinas; Dibuixos; Parece increíble

FREGOLI i TRIANON. Nuevos ideales; El secreto de Ana María; Los ojos que matan.

GOYA.—Sólo ella lo sabe; El admirable vanidoso; Compás de espera.

IRIS PARK.—El futuro es nuestro; En la estratosfera; Justicia divina; Dibuixos

KURSAAL i AVINGUDA.—Rebelión a bordo; La lotería del amor; Documental. Dibuixos.

MIRIA. — El héroe público número 1; El billete premiado; La novia alegre

MISTRAL. — Todo un hombre; La pelirroja; Carne.

MUNDIAL. -David Copperfield; El escándalo del día; Còmica i Dibuixos.

METROPOL. — Mares de China; La llave de cristal; El retorno de Raffles

MONUMENTAL.— Sombrero de copa; La voz de ultratumba; Garras y colmillos; Dibuixos

NEW YORK.—El sombrero de copa; Tango bar; Os presento a mi esposa; Còmica.

PATHE PALACE.—Sombras del hampa; Flor de arrabal; Estratosfera; Còmica i Dibuixos

PARIS i VOLGA. — La ciudad siniestra; Su primer beso; La víctima del dragón; Variedad: Deporte

PUBLI CINEMA. — El gran gallo; El dragón Zaraza; Ciudad maravilla; El conde se esconde; Gimnàstica.

RAMBLES.—Su primer beso; Jaque al rey; La excéntrica

SELECT. — El secreto de Ana María. Mares de China. La rival de sí misma.

SPLENDID.—En la estratosfera; Una mujer de su casa; El duque de Hierro

SMART.— En persona; Maniobras militares de la URSS. Golpe por golpe; El príncipe encantador; La canción del vaquero.

TRIOM i MARINA. Mazurca; El hombre de los brillantes. Reina será bailarina.

TETUAN i NURIA. — Sansón; Ariette y sus papás; Su primer beso

URQUINAONA.— El barón de Villamiente; Còmica; Reportatge; Dibuixos.

VICTORIA. — La indómita; Vía láctea; La vestida de rojo.

WALKYRIA. — Los esclavos de la tierra. Gracia y simpatía. Variedad musical

XILE.—Los héroes del barrio; Muzarca; El último minuto; Madrid, tumba del fascismo.

FRONTO IXIKI-ALAI
Aquesta nit, a les deu:
ANTONIA-AURELI
contra
NATI-MARIA CONSUELO
Demà, tarda, a les quatre:
... HARIO-NATI
contra
ALEGRIA-BENE
Detalls per cartells.

FRONTO NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 5:
A PUNTA:
IRUN-BERASACO
contra
BLAIMENDIA-BLENNER
Nit, a un quart d'onze:
A PALA:
ZARRAGA-Ch. GALLRTA
contra
IZAGUIRRE I-ARAMENDIA
Detalls per cartells

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ARGANDA

SEGONA PART D'UNA GRAN BATALLA

(Del nostre corresponsal a Madrid.)

En els comunicats de guerra —els nostres comunicats oficials són un capítol exacte de la situació de cada dia— s'ha posat el punt final al capítol primer de la gran batalla d'Arganda.

La segona sorpresa de la defensa de Madrid —sorpresa per als feixistes de totes les nacions— s'ha aconseguit. El novembre els fallà la línia recta; el febrer se'ls trencà la corba. Madrid continua aquí, molt prop d'ells, però trepitjat solament amb passos entranyables pels homes del poble que no s'han volgut rendir.

La més dura batalla de la guerra s'ha tingut aquí. Avui és convenient insistir sobre això davant la nova situació que s'ha creat en aquest front.

Rebutjada al llarg de molts dies de combats l'empenta feixista que havia de servir —queda en projecte— per a voltar la capital de la República, començaren els nostres atacs. La nostra contraofensiva aconseguí posicions més avantatjoses per a l'Exèrcit Popular. En elles ens trobem. De l'ordre del dia s'han esborrat els gran combats inacabables. Els dos exèrcits —l'espanyol i el que pretén envair Espanya, aquest més esgotat que el nostre— romanen quiets a les seves trinxeres. S'observen. Aquí molt aviat ha de començar la segona part.

Davant tenim el més florit —selecció dels incendiaris més solvents— de la beniteria internacional i el seu Estat Major alemany amb el seu Von Faupel al cap. Darrera d'ells, allà al darrera, Franco a un costat, Mussolini a l'altre, treballen. Fallà el primer cop i això és tot. Per altra banda no importen molt els milers d'homes —ramat de totes les castes desterrat a les ribes del Jarama— del feixisme internacional. Els nois de F. E. i les senyoretes de Burgos no compten.

Segueix la partida. Nosaltres estem conformes —els generals de la Junta també— que Espanya és un gran país per a convertir-lo en colònia dels feliços però famolencs pobles —comença el cam' de l'alliberació— d'Itàlia i d'Alemanya. Els comandants de la creu gammada no estan ociosos. De la seva activitat ens arriben dades expressives. Ells han de fer que no ens dormim sobre els llorers, que si som exigents amb nosaltres mateixos, hem de confessar-nos que encara no s'han recollit.

Jo, naturalment admeto la possibilitat que —no sé quan ni per on— els facciosos ataquin novament. Els rebels, és lògic pensar-ho, han d'estar preparant la seva segona carta en aquest sector. I és bo i encoratjador que pugui dir-se amb una seguretat de què estàvem mancats altres vegades que aquest atac —a quants dies termini?— pot començar, que estem preparats i que aquí una altra vegada, com sempre que ho intentin, els gossos de presa de tot Europa es trencaran les dents en l'os de Madrid.

El setge de Madrid ha fracassat. Són paraules del general Miaja i de tots els homes que han vingut a aquests camps d'Arganda, on es produí el segon portent de la defensa de Madrid.

El formidable rearmament naval d'Anglaterra

Tres nous cuirassats, set creuers, cinc portaavions...

Londres, 3. — Un ràpid inventari és suficient per a donar-se compte de l'extraordinari abast del programa de construccions navals i de les previsions pressupostàries per al corrent any.

Tres cuirassats de 35.000 tones s'afegiran als dos vaixells de línia d'idèntic tonatge la construcció dels quals començà el dia primer de gener i formaran amb altres «capital ships», construïts després de la guerra, a saber el «Nelson», el «Rodney» i el «Hood» una primera línia de combat d'una potència formidable. Aquesta primera línia estarà reforçada per altres quinze vaixells de gran tonatge, els quals encara que de construcció antiga han estat reparats i perfeccionats en aquests darrers anys.

Set nous creuers elevaran la flota de creuers ultramoderns a 21 unitats de moderníssim armament i capaços de desenrotllar grans velocitats.

Amb el «Ark Royal», que serà llançat el mes entrant, junt amb el «Illustrious» i el «Victorious», secundats pels altres portaavions, formaran una esquadra moderna homogènia de cinc bases aèries flotants de 23.000 tones.

Pel que fa referència a les petites unitats, si bé el programa submarí implica un vaixell menys que el passat any, els nous destroiers formaran sis esquadretes ultramodernes, que s'afegiran a les vuit esquadretes ràpides construïdes després de la guerra.

Berlín, 3.—La «National Zeitung», que es publica a Essen, i que és l'òrgan afecte a les teories polítiques de Goering, publica un article titulat així: «La Societat de Nacions està en el seu més baix nivell, però la política britànica continua sostenint la institució ginebrina».

Després d'aquest interminable títol, el mencionat periòdic diu: «Arran del debat que tingué lloc a la Cambra dels Comuns, l'observador estranger pot constatar que els fonaments de la política exterior britànica estan en tal estat de crisi que ningú no s'atreveix a parlar en veu alta d'una solució. Anglaterra no vol adoptar una posició clara davant Europa, i mentre això no s'efectuï és fantàstic somniar en una efectiva col·laboració europea.»

El diari en qüestió acaba dient: «Eden no ha donat cap precisió sobre la forma de reprendre les negociacions per a un Pacte de l'Oest, negociacions que s'interromperen arran del Pacte franco-soviètic.

Ha mort el pare del Sr. Delbos

París, 3. — El ministre d'Afers estrangers, senyor Delbos, s'ha traslladat a Carlat, on ha mort aquest matí el seu pare.

Seran reforçades les tropes del Marroc francès

París, 3. — El periòdic monàrquic «L'Action Française», diu que les tropes del Marroc francès seran reforçades pel segon regiment d'artilleria colonial actualment de guarnició a Nimes (Gard).

D'aquest regiment una part arribà ahir a Casablanca.

El Tribunal Popular absol un coronel de l'Exèrcit per haver-se comprovat la seva lleialtat a la República

Davant el Tribunal Popular número 2 s'ha vist aquest matí el judici contra el coronel de l'exèrcit, retirat, Àngel Prats Souza, acusat d'ésser un element dretista i d'haver exhortat els soldats a la rebel·lió.

Les proves han estat favorables per al processat, per la qual cosa el fiscal ha dictat la següent sentència:

«El Tribunal Popular número 2, en la causa seguida contra el coronel retirat en situació de segona reserva, Àngel Prats Souza, ha dictat sentència absolutòria amb tota mena de pronunciaments favorables i amb l'expressa declaració que es faci pública perquè serveixi d'absoluta reivindicació de l'interessat, l'adhesió del qual al règim resulta plenament justificada en informació copiosa de la màxima solvència.»

El Japó acorralat pel rearmament nord-americà

La guerra química, màxim objectiu de l'exèrcit nipó

Nova York, 3. — Comuniquen de Toquio a l'Agència «Associated Press» que els ministres de la Guerra i Marina han presentat un programa a la Dieta referent a la guerra química i plànols per tal de fer front a l'amenaça d'un augment al Pacífic de les unitats aèries americanes.

El ministre de Marina Ionai ha declarat que «no cal témer els Estats Units abans de tres anys i aleshores els programes naval i aeri japonesos ja estaran acabats.»

El ministre de la Guerra Sugiyama revela que l'exèrcit japonès concentra els seus esforços en el gas i altres productes químics. Ionai declarà, per altra part, que el Japó estava disposat a acceptar la invitació d'una tercera potència per a discutir la limitació d'armaments amb els Estats Units.

CALMA AL FRONT

COMUNICAT D'AQUEST MATÍ DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA:

«Sector Divisió Carles Marx. —S'ha passat als nostres rengles un paisà procedent de Zuera. Duel d'artilleria al sector de «La Granja de los Cuervos».

Sector Divisió Jubert. — S'ha passat als nostres rengles un soldat amb armament.

Res de nou a la resta del front.»

Fins el dia 15 podeu retirar les cèdules...

El «Diari Oficial» publica l'ordre següent del Departament de Finances:

«No havent variat les circumstàncies que induïren a prorrogar el període voluntari per al pagament de l'impost de cèdules personals, fins el dia 28 de febrer darrer, i per tal de donar en tot moment les màximes facilitats als contribuents,

HE RESOLT:

Es prorrogat fins el dia 15 del mes que som i per darrera vegada el període voluntari per al pagament de l'impost de cèdules personals.»

Perquè no corresponia a les seves pretensions amoroses, mata una dona i després intenta suïcidar-se

Des de feia algun temps que Rosa Galobre, era perseguida amb proposicions amoroses per part de Càndid Guirdinino, de 41 anys, sense que Rosa accedís a les seves pretencions.

Anit passada l'importú perseguidor trobà a Rosa al carrer de Pere Rabassó i en veure's menyspreat de nou per ella, amb un ganivet li produí una gran ferida al coll, i la matà. Seguidament ell intentà suïcidar-se i es féu també una ferida al coll.

Càndid no aconseguí el seu propòsit, i fou recollit per uns transeünts i portat al dispensari del districte, des d'on després de auxiliat passà detingut al Jutjat de Guàrdia.

Mil pessetes de penyora per no tenir el certificat de treball

València, 3. — El Ministre de Governació ha manifestat aquest matí als periodistes que havia imposat diverses penyores de mil pessetes a altres tants individus per estar mancats dels certificats de treball.

Aquests individus — afegí el senyor Galarza — foren detinguts en llocs de diversió i no pogueren justificar la causa per la qual no tenien el certificat de treball. Cal que es sàpiga que el govern està disposat a actuar enèrgicament contra els qui falsifiquin certificats de treball.

Un diari de València — continuà dient — pregunta si ja he donat per acabada l'actuació contra la cinquena columna. No; lluny d'això, car les detencions continuen i continuaran, ja que la persecució dels elements feixistes emboscats a la reraguarda, és una de les principals missions d'aquest ministeri.

22.000 pessetes de pèrdues en l'incendi d'un laboratori

En un Laboratori de l'Avinguda de Francesc Ascaso, propietat de la casa «Laboratori Sueras», s'ha produït un incendi; les pèrdues ocasionades es calculen en unes 22.000 pessetes.

Afortunadament no s'han hagut de plànyer desgràcies personals.

Infants espanyols refugiats a Mèxic

Rebran educació i seran allotjats a les escoles oficials

Mèxic, 3. — El ministre d'Instrucció Pública ha proposat que en unes cinquanta escoles primàries hi ingressin un cert nombre d'infants orfes espanyols, l'arribada dels quals és esperada dintre de pocs dies.

Les escoles s'encarregaran de la seva educació i de les despeses de manutenció, roba, etc.

Carta d'un feixista penedit als "franquistes"

"Matàreu el meu pare i dos germans, ens destruïren la casa i polvoritzaren el cos immaculat de la meva mare; la meva germana, la violaren..."

Madrid, 3. — Un diari publica una carta d'una facciós arrepentit a un amic seu.

Entre altres coses, es diu en l'esmentada missiva:

«Me prometisteis salvar el alma y me obligasteis a coger un fusil en nombre de la Patria. Primero me matasteis a mi padre y a mis dos hermanos, luego, destruisteis mi casa y entre sus escombros pulverizasteis el cuerpo inmaculado de mi madre; a mi hermana la violasteis; a mi me dijisteis que había de defender la Patria. Ahora estoy sin familia; ahora estoy sin Patria! Me voy aburrido de vuestra civilización. Yo he visto vuestros aviones arrojar metralla sobre los barrios de los trabajadores. He visto como una escuadrilla de cinco aviones de marca difícil de pronunciar revoloteaban en el centro de la capital de España para bombardear la Biblioteca Nacional. Allí ardieron valiosísimas obras de artes. Destrozasteis como papel el retrato del nacionalista ilustre Marcelino Menéndez Pelayo. He visto saltar de su tumba las cenizas de Cervantes.

Después de ver todas estas cosas y muchas más que me reservo por no molestar tu atención, ¿te parece que no tengo derecho a odiaros profundamente, enconadamente? ¿Te parece que puedo vivir entre vosotros qu con todos vuestros horrores y errores os creéis algo humano, algo digno de vivir en este mundo donde murió por «vuestra regeneración» aquel que dijo «no mataréis»? No. Yo me voy. Me habéis descuartizado a mi santa madre. Me despido de ti para siempre. — Manuel Romero.»

Avís als refugiats

El Comitè d'Avituallament d'Assistència Social, per tal d'evitar molèsties als refugiats, els adverteix que, a partir d'avui, la Secció de Menjadors Populars de l'esmentat Comitè (Passeig de Pi i Margall, 6) no reconeixerà cap document que no porti l'aval d'una de les organitzacions sindicals CNT - UGT.

Al mateix temps els fa avinent que, per a resoldre tots els seus assumptes, s'han de dirigir al Comitè d'Ajut als Refugiats (Passeig de Pi i Margall, 18, pral.)

MANIOBRES DE L'EXERCIT DE LA U.R.S.S.

En la propera setmana, el públic de Barcelona podrà admirar un interessant reportatge de les maniobres d'enguany de l'exèrcit popular soviètic, al qual s'ha posat el títol de «Cop per cop».

Constitueix aquest reportatge una de les proves més paleses de la modernitat de les més diverses i variades màquines de guerra de què disposa l'exèrcit de la U.R.S.S. per a la defensa de la pau dels pobles.

Lord Plymouth explica al Gabinet anglès els treballs efectuats per a la implantació del control

Londres 3. — El Gabinet ha celebrat aquest matí la seva reunió setmanal. Lord Plymouth, sots-secretari d'Afers estrangers, president del Comitè de no intervenció en els assumptes d'Espanya, ha donat compte dels treballs que s'estan portant a cap per a implantar el control marítim i terrestre que han merescut l'aprovació del Govern.

No hi ha seguretat sense seguretat col·lectiva i no hi ha seguretat col·lectiva sense garanties recíproques

Londres, 3. — A la sessió d'anit passada de la Cambra dels Comuns, Noel Baker, resumint el debat en nom de l'oposició laborista, declarà:

No hi ha seguretat sense seguretat col·lectiva, i no hi ha seguretat col·lectiva sense garanties recíproques, no entre tres o quatre països, sinó entre un gran nombre de països.

Acabant el debat en nom del Govern, lord Cranborne digué que el veritable objectiu de la seguretat col·lectiva és fer per manera que les forces de la llei i l'ordre siguin tan potents que cap factor de desordre no vulgui emprendre una guerra.

Aquest és el desig del Govern anglès, i és per això que ha fixat el seu programa de rearmament esperant que sigui possible reduir novament els armaments gràcies a un acord internacional.

L'esmena laborista ha estat rebutjada pels vots de la Cambra.

LA CIUTAT MARXA

AVÍS ALS PATRONS VAQUERS. — El Consell de la Cooperativa Vaquera Lletera d'aquesta ciutat té a bé comunicar a tots els ex-patrons vaquers que se serveixin passar qualsevol dia d'aquesta setmana pel local de la Plaça Palau, 16 per tal de liquidar l'import de la llet del 8 al 28 del passat mes, de 10 a 2 de la tarda.

PREPARACIÓ MILITAR. — L'Associació de la Dependència Mercantil U.G.T., recorda a tots els seus associats compresos entre els 18 i 40 anys l'obligació que tenen de passar a inscriure's dintre el termini de 48 hores, per tal d'iniciar la seva preparació militar, àdhuc els que l'hagin feta.

L'Associació de la Dependència Mercantil U.G.T., assabenta a tots els seus delegats de Consells d'empresa, Comitès de Control i delegats sindicals, que han de presentar, dintre el termini de 48 hores, una relació dels nostres associats a les seves cases, compresos entre els 18 i 40 anys, amb les dades següents: noms, cognom i edat; han fet el servei?

GRUP AVANT JOVENTUT. — Aquest grup organitza per al pròxim diumenge, dia 7 del mes en curs, un lluït ball de societat al seu estatge social, Corts Catalanes, 727 (Casal Català d'Esquerra del districte IV), els beneficis del qual seran destinats a la Diada de Madrid.

FESTIVALS A BENEFICI DE SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL. — Es notifica al públic que els espectacles de «Titelles i Cinemas» que fins ara s'havien celebrat els diumenges a la Sala Mozart, a partir del pròxim diumenge, dia 7, se celebraran a la Sala Baby, situada al Passeig de Pi i Margall, 25 (abans Passeig de Gràcia), als locals del Casal de les Comarques Catalanes.

UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS (Secretariat de Catalunya). — Es posa a coneixement de tots els Comitès de Federacions d'Indústria, Comitès comarcals, Comitès locals i Juntes de Sindicats que tinguin dret a posseir cotxe, que han de recollir el permís definitiu del Consell del Transport, per la qual cosa han de passar abans per aquest Secretariat amb l'objecte de facilitar-los un carta adreçada a l'esmentat Consell.

—Per gestions realitzades prop dels organismes corresponents, per la Comissió Executiva d'Espanya de la Unió General de Treballadors i aquest Secretariat, s'ha resolt l'assumpte dels mossos de Duanes i que fins avui no havien aconseguit, en el sentit que se'ls considerí funcionaris de l'Estat; aspiració que tenien de molts anys ençà.

ALS MESTRES CURSETISTES.—Sortint al pas de la confusió que s'intenta crear entorn a l'ordre del 16 del passat mes de febrer de la D. G. de Primera Ensenyança, es fa memòria a tots els mestres cursetistes de l'acord pres per unanimitat en l'assemblea del dia 24 del mateix mes pels companys de la U.G.T. i de la C.N.T., el qual fou d'abstenir-se de prendre part en l'oposició a places interines.

COMISSIÓ DE ... DEL SINDICAT PROVINCIAL DE TREBALLADORS DEL COMERÇ U.G.T. — Després d'haver solucionat la qüestió del Transport amb la capital de Múrcia, preguem a tots els enfardadors i cases que tinguin gèneres en espera de facturació per a aquella plaça, que ho facin el més aviat possible ...

SINDICAT DEL RAM DE LA FUSTA DE BARCELONA I EL SEU RADI (U. G. T.) — La Junta d'aquest Sindicat adverteix a tots els seus camarades l'obligació que tenen de presentar-se per a efectuar la instrucció militar.

DONATIU AGRAÏT. — La Secretaria General d'Assistència Social de la Generalitat es complau a fer públic i agrair el donatiu pro refugiats, consistent en la quantitat de 303'65 pessetes que ha rebut dels treballadors de la Unió Metal·lúrgica.

CENTRE CATALÀ REPUBLICÀ DEL DISTRICTE V. — Es convoca tots els socis del Centre Català Republicà del Districte V (Hospital, 110 i 112, pral.), perquè assisteixin a l'assemblea general que tindrà lloc a l'estatge social el dia 13 d'aquest mes, a les deu de la nit, per tal de procedir a l'elecció del nou Consell Directiu.

NOU CONSELL DIRECTIU. — En la reunió general ordinària celebrada el dia 21 del mes passat, a l'estatge de l'Avenç Obrer Català, domiciliat a la Plaça del Comerç, 3, fou elegit el Consell Directiu següent:

President, Celestí Pinyol i Anglès; vice-president primer, Dionís M... i Roque; vice-president segon, Miquel Cabanes i Greoó; secretari, Ignasi Riu i Puigoriol; vice-secretari, Jaume Riera i Brunet; caixer, Josep Guàrdia i Riu; comptador, Andreu Piquer i Tàpies; vocals, Carles Pasqual i Bernat, Joan Bonet i Lluís, Vicenç Serer i Marzal, Miquel Giménez i Mercè i Francesc Toscu i Segarra.

AVÍS ALS MILITANTS D'E.R.C. — Es prega a tots els militants d'E.R.C. del Casal Nacionalista Obrer Espartacus del districte VI que es personin amb la màxima urgència al local social, Aribau, núm. 74.

SINDICAT OBRER DE LES INDÚSTRIES GRÀFIQUES I SIMILARS (UGT). — Aquest Sindicat demana als seus afiliats que vulguin aportar per la Diada d'Ajut a Madrid el que, dintre les seves possibilitats, puguin. Les aportacions per a aquest fi poden fer-se a la Secretaria del Sindicat, durant la present setmana, tots els dies, de 6 a 8 del vespre.

DELEGACIÓ GENERAL D'EUSCADI A CATALUNYA. — Interessa la presentació en aquesta Delegació, al departament més amunt esmentat (Passeig de Pi i Margall, 60), dels companys següents: Pere Irisarri i Santos Ruiz, per tal de fer-los lliurament de correspondència.

EL SINDICAT PROFESSIONAL DE PERIODISTES HA NOMENAT NOVA JUNTA.—A l'Assemblea darrerament celebrada per aquest Sindicat, adherit a la Confederació Nacional del Treball, ha estat nomenada per aclamació, la Junta Directiva que segueix:

President, Ferran Pintado; Vice-president primer, Eduard Sanjuan; Vice-president segon, Antoni del Cerro; Secretari, Lluís Ferrer Eguizabal; Vice-secretari primer, Joaquim Gasc; Vice-secretari segon, Marian Serra Crespo; Tresorer, Ferran Gudell; Comptador Carles R. Soriano; Vocals: Josep Pomés, Lluís Sainz de Morales, Eduard Millán, Tomàs Gutiérrez i Miquel Más.

COMUNICATS DE GUERRA

DEL CONSELLER DE DEFENSA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Comunicat d'ahir al vespre:

«Sectors Divisions Ascaso i Carles Marx. — Res de nou.

Sector Divisió Durruti. — Continua inactiu aquest front. L'activitat enemiga s'ha limitat a hostilitzar les nostres posicions d'El Molino, Belloque i de la Collada de Maestro. La nostra artilleria ha fet foc en les immediacions de Fuentes i s'ha dedicat principalment a hostilitzar un tren que es dirigia des de Saragossa a Quinto, el qual s'ha vist obligat a detenir-se a les estacions de Fuentes i Pina.

Sectors Divisions Jubert i Macià-Companys. — Res de nou.

La nostra aviació ha efectuat vols de reconeixement.»

DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID

Madrid, 2. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació de la Junta Delegada de Defensa de Madrid, a les 21'30.

FRONT DEL CENTRE. — En la nit d'ahir s'han portat a cap per les nostres tropes algunes incursions al camp rebel, en el qual s'han ocupat avantatjoses posicions del sector de Madrid.

L'enemic fou durament castigat i li foren rebutjats enèrgicament els contraatacs que durant la jornada realitzà per tal de recuperar les posicions.

Continuen presentant-se a les nostres files nombrosos evadits de les línies rebels.

A la resta dels fronts sense novetats.

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

València, 2. — Comunicat de Marina i Aire de les nou de la nit:

Ahir, amb tot i el mal temps i aprofitant un petit clar entre els núvols, una de les nostres esquadretes bombardejà l'estació de Medina del Campo, en la qual hi havia diversos trens.

Avui les condicions atmosfèriques no han permès a la nostra aviació de prestar servei.

DEL FRONT DEL NORD

Bilbao, 2. — El comunicat de guerra facilitat durant la passada matinada per l'Estat Major de l'Exèrcit del Nord, diu així:

«Euscadi. — En el sector de Murguia les nostres tropes feren una incursió per terreny facciós i s'apoderaren de cinc fusells, alguns correatjams i moltes municions.

Astúries. — Sector d'Oviedo. — Hi ha molt d'entusiasme entre les tropes que combaten per tal de conquistar Oviedo. Segueix l'avanç per l'interior de la capital. Es va prenent casa per casa.

Des de les cinc cases conquistades avui a Puerta Nueva Alta fins a la confluència dels carrers Leopoldo Alas i Concepció, es domina totalment el Lagar del Fornón i el bar Zaragoza, on l'enemic, ben fortificat, inclús amb artilleria, hagué de retirar-se ràpidament i desordenada.

Ens hem apoderat també d'algunes cases de la carretera general i del carrer de Santa Rosa.

A altres fronts d'Oviedo està preparada minuciosament l'enèrgica ofensiva.

A la resta dels sectors, res de nou.

El carbó

Serà venut els dijous, a les vuit del matí, simultàniament a totes les carboneries

La Sots-secció del carbó vegetal del Sindicat Únic del Ram del Transport, prèvia autorització del Negociat de Proveïments de l'Ajuntament, posa a coneixement dels detallistes de carbó i públic en general, que amb el fi de millor regularitzar la venda del carbó vegetal i estalviar al consumidor la molèstia de les cues i facilitar que cadascú pugui adquirir l'esmentat producte en la seva carboneria habitual, ha resolt que el carbó vegetal sigui venut solament un dia per setmana, que serà el dijous, i es començarà la venda simultàniament a totes les carboneries a les vuit del matí. Els detallistes s'abstindran de vendre carbó vegetal a partir del divendres, dia 5, per a vendre'l el següent dijous, dia 11, a les vuit del matí, i així successivament el dijous de cada setmana.

L'alcalde, Carles Pi i Sunyer, ha marxat cap a València

Ha marxat a València, l'alcalde senyor Pi i Sunyer, acompanyat del conseller regidor d'Urbanització i Obres, senyor Muñoz Díez. Durant la seva absència s'ha encarregat accidentalment de l'Alcaldia el conseller regidor Hilari Salvador.

Les primeres actuacions de la Cobla Barcelona en la seva sortida de propaganda a l'estranger

Bon punt sortits de Catalunya aquests elements artístics que integren el conjunt desplaçat a l'estranger en viatge de propaganda, han aconseguit ja els primer èxits, que seran, sens dubte, la sèrie ininterrompuda que al llarg de la seva actuació han de recollir.

La Cobla Barcelona i Emili Vendrell ja han actuat en terres franceses i han desvetllat arreu l'entusiasme i admiració vers els representants del nostre poble, eix avui de l'atenció de tot el món.

La primera actuació, el primer èxit, ha estat a Tolosa. En una festa organitzada a darrera hora sense el temps material de muntar els decorats, ni de procurar-se el piano de concert perquè poguessin actuar Vendrell i Magrinyà, el públic congregat en gran nombre ha fet objecte als components de la Cobla de les més caloroses ovacions i de proves de simpatia. Ha estat una manifestació viva de solidaritat del poble francès vers nosaltres. Les sardanes han produït entre els milers d'assistents manifestada emoció. S'han ballat sardanes, fora de programa, i això, com a prova de l'exaltació dels que han assistit a aquesta vetllada.

L'altra audició dels nostres artistes ha tingut lloc a l'estació radiofònica del P.T.T. de París. La Cobla Barcelona ha desgranat sis de les millors sardanes i Vendrell ha cantat, com ell sap fer-ho, tres de les cançons que tant l'han popularitzat. Un èxit rodó en l'aspecte moral i material.

Després d'aquestes dues actuacions tenen ja diversos contractes signats, tots en condicions avantatjoses.

Tot fa preveure que aquesta nova sortida dels nostres artistes tindrà tot l'èxit de propaganda i de beneficis materials que els iniciadors s'havien proposat.

En nom de 35.000 periodistes

Es demana a Franco l'alliberament d'un repòrter anglès detingut pels feixistes

París, 3. — La Federació Internacional de periodistes ha dirigit un telegrama a Franco protestant «enèrgicament contra la detenció prolongada a Màlaga del periodista Arthur Koestler, corresponsal d'un periòdic anglès».

Diu el telegrama que «la detenció i el seu manteniment en presó són atemptats inadmissibles a les garanties i drets de la professió periodística i reclamen en nom de 35.000 periodistes professionals de tots els països, membres de les seves organitzacions nacionals federades i col·laboradors de periòdics de totes les opinions, que es posi immediatament en llibertat Arthur Koestler».

La crescuda del Sena ha arribat al màxim...

París, 3. — A Nanon les aigües arribaren ahir a la seva altura màxima i començaren a baixar. Sembla pròxim un descens general.

A París els serveis de vigilància creuen que avui es registra el màxim d'altura i que es pot preveure un ràpid descens. De moment ha quedat completament interrompuda la navegació.

El rei d'Egipte és aclamat a Marsella

Marsella, 3 — Faruk, rei d'Egipte, que s'adreça a Suïssa ha estat uns moments a Marsella, on ha estat rebut pel senyor Souchier, prefecte del Departament, i per Fakhry, paixà, ministre d'Egipte a París.

El rei Faruk ha estat aclamat per nombrosos estudiants.

Ricard Zamora ha arribat a Marsella

Marsella, 2. — Ha arribat a aquesta capital un vaixell procedent d'Espanya, el qual porta a bord els últims «asilats» de l'Ambaixada de l'Argentina a Madrid, en la qual ja no queda ningú. Entre els arribats figura el futbolista Ricard Zamora.

Nord-Amèrica i la coronació del rei Jordi

Washington, 3. — El President Roosevelt, en comentar els rumors circulats a Londres sobre el viatge del seu fill James amb ocasió de les festes de la coronació, ha declarat:

—És la primera notícia que en tinc.

Minaires de la Corunya detinguts en intentar escapar-se de l'infern feixista

Hendaia, 3. — Segons notícies del camp rebel, ahir, a La Corunya, foren detinguts quinze minaires que intentaven escapar de la repressió feixista.

Entre els detinguts figura el diputat socialista Rufilanches, president de la Comissió de Legislació del Parlament.

Els troben unes bombes al seu domicili

Han estat posats a disposició del Tribunal Popular Pierre Laroche i Miquel Mijonereski, que viuen al carrer de Pau Iglesias i al domicili dels quals es trobaren unes bombes.

També han estat posats a disposició d'aquest organisme, Bernat Mezquita i Jaume Artigas Munar, elements dretistes, que havien estat domèstics del bisbe de Vic.

La policia fa un nou lliurament de valors a la Generalitat

Els agents del Rondí del comissari general que actuen a les ordres del company Martí, han fet lliurament a la Tresoreria de la Generalitat, de dos-cents quilos d'argent pur, una col·lecció completa de l'Enciclopèdia Jurídica Espanyola, una biblioteca d'Art, acompanyada de vuitanta llibres de Legislació i Jurisprudència i més de cent volums científics.

"Ara i sempre, el cos de Carrabiners lluitarà per les llibertats oprimides"

València, 2. — Els carrabiners de Linares han enviat a la Premsa la nota següent:

«Els carrabiners continuem lluitant amb fe i voluntat fins a vèncer o morir per la nostra estimada República, car així no solament demostrem al traïdor i canalla Queipo de Llano, que un dia tingué el cinisme d'anomenar-nos fills seus, sinó que hem de demostrar que els veritables fills del poble no són semblants al qui un dia digué ésser o pretenia ésser el seu pare; no solament defensem les llibertats del poble amb les armes a la mà, sinó també portant el nostre ajut econòmic a les víctimes de la ridícula temptativa que ha destrossat famílies completes de proletaris, sense tenir en compte l'edat ni el respecte.

Per això nosaltres, que hem estat insultats des de les ràdios faccioses, tractant-nos de cruels i d'assassins, hem volgut demostrar que ara i sempre el Cos de Carrabiners, que fa més de cent anys que existeix, lluità i lluitarà per les llibertats oprimides d'aquest generós poble espanyol, que un dia donà la consigna de vèncer i aixafar el monstre repugnant del feixisme.

Els carrabiners de Linares han encapçalat una subscripció en pro dels evacuats de Màlaga amb deu mil pessetes, i esperen que tots els companys contribuiran a ajudar els nostres germans que han hagut de fugir de Màlaga. ... Els carrabiners de Linares.»

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIO · CRITICA · REPORTATGE
REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

Què han fet? Res...

Els Estats feixistes donen una lliçó d'audàcia i de decisió als països democràtics i liberals. Es dur de reconèixer-ho, però és cert. Des del punt de vista militarista, que empra com a tàctica predilecta la provocació en l'escala internacional, Hitler i Mussolini han donat a Blum i a Eden un veritable curs de tàctica. ¿Què han fet, per contra, els països democràtics, també des del seu propi punt de vista? Res. Es que han apellat amb mitjans efectius a la consciència del món? ¿Es que han intervingut al costat dels republicans espanyols, com ho han fet els feixistes alemanys i italians prop de Franco? ¿Es que han estat, tan sols, un obstacle a la política d'ajuda als rebels que han menat des de la Wilhelmstrasse i des de Villacitornia? No sols no han fet res d'això, que era el més elemental i urgent, sinó que han deixat la porta gran oberta a totes les maniobres dels feixistes i han reculat davant dels seus avanços diplomàtics i han fet marxa enrera cada vegada que han intentat prendre una actitud enèrgica. I a les provocacions provades de Hitler i de Mussolini han respost amb l'acoquinament i el pànic més dissimulat.

I, és clar, Hitler i Mussolini han agafat empenta i llur audàcia ha augmentat en veure que per aquests procediments obtenien resultats positius. ¿Es que la intervenció italo-germànica hauria continuat si s'hagués trobat amb la intervenció democràtica al nostre costat? ¿Es que, en un terreny de més modèstia política, si França i Anglaterra no haguessin anat cedint terreny pam a pam, s'hauria arribat, tan sols, a la farsa sagnant de la no intervenció i a aquesta altra farsa que hom prepara del control? Mussolini s'ha fet, ben segur, totes aquestes preguntes, i a totes ha donat públicament una resposta contundent: ha reunit expressament el Gran Consell feixista, a Roma, i li ha fet acordar que expressi la seva simpatia a l'Espanya "nacional". Es davant la lluita heroica del poble espanyol que Mussolini decideix augmentar la seva ajuda a Franco, i ho diu clarament i amb tot el cinisme.

En realitat, és que això no és una lliçó? Es que Blum i Eden no l'aprofitaran? No es tracta pas de demanar ni tan sols que França i Anglaterra facin el mateix respecte a nosaltres que el que Alemanya i Itàlia han fet i fan respecte als "nacionals". Es tracta, simplement, que evitin, per procediments més nous i més eficaços que els de la vella diplomàcia de comitè i de passadís, que aquesta intervenció i aquesta ajuda continuïn indefinidament.

Sembla, i tot ho fa preveure, que la paciència dels dos d'homes d'Estat democràtics està a les acaballes. Mussolini potser ha anat una mica massa enllà per als seus interessos de casta, i amb les declaracions del Gran Consell feixista potser haurà abocat el vas la gota que el farà vessar Per altra banda, cal cridar l'alerta, sense que això vulgui dir cridar l'alarma.

Aquesta mobilització que ha decretat el Duce i altres mesures complementàries miren directament la Mediterrània i les seves costes. I recordem que Catalunya té tot el seu litoral banyat per les aigües, que potser un dia seran sagnants, de la Mediterrània.

Alerta, doncs, i preparats! Que tothom sàpiga ocupar el lloc que li correspongui.

Les linies lleials del Jarama, inexpugnables com les altres dels fronts de Madrid

Contiem en la presa total d'Oviedo, encara que l'empresa és dificil

Madrid, 3. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu:

«A poc a poc la situació dels facciosos que es troben a l'Hospital Clínic s'està fent insostenible. La nit anterior els soldats de la República en un cop de mà d'aquests que van caracteritzant la tàctica lleial en el front de Madrid, ocuparen una trinxera a molt pocs metres del pas que usen per a arribar al dit edifici. De la importància que la nova posició té en dóna idea l'interès que durant tot el dia d'ahir demostraren els facciosos per a tractar de desallotjar d'ella les nostres tropes. Però tots els seus contraatacs fracassaren davant la fermesa de les nostres milícies a no deixar-la.

A la part posterior del Parc de l'Oest, també les forces de la República aconseguiren fer a l'enemic gran nombre de baixes, sense que elles sofrissin més que un sol ferit.

No es combaté al sector del Jarama i es dedicaren les nostres forces a treballs de fortificacions. Han arribat en això a tal perfecció que pot dir-se que aquelles línies són tan inexpugnables com qualsevol altra dels fronts immediats a la capital.

En els altres fronts d'Espanya les nostres tropes segueixen portant la iniciativa. Després de la pèrdua de Màlaga els lleials han sabut reorganitzar i no sols es limiten a detenir l'avanç faccions, sinó que s'hi utilitza incessantment i es desbaratgen els rebels de les seves posicions.

I per últim, a Astúries, sembla l'avanç republicà a l'interior de la ciutat amb un ímpetu i un entusiasme que ens fa confiar que la presa total d'Oviedo no s'ha de fer esperar massa dies, tot i saber que és empresa difícil.»

Després del 19 de juliol

A Bascònia estan decidits a acabar amb els alarmistes

Bilbao, 2. — El director general de Seguretat de Biscaia ha dit als periodistes aquest migdia que havien estat imposades cent set multes per un valor de prop de 37.000 pessetes, per manifestacions imprudents, infraccions, etc.

El senyor Orueta ha exposat a continuació diversos judicis respecte a persones que no escarmenten i ha afegit que malgrat les sancions que s'imposen i de la vigilància que s'organitza, continuen en la seva actitud, i no està disposada la Direcció General de Seguretat a deixar-los que surtin amb la seva. S'actuarà amb la mateixa diligència i major energia que fins ara, si és possible. «A aquests casos de contumàcia —ha continuat dient— pertany un grup de quinze o setze persones d'una vila costera que comparegueren davant aquesta Direcció General de Seguretat per a respondre de seu procedir. La majoria d'aquests individus eren objecte d'estreta vigilància i no obstant continuaven lliurats a una tasca alarmista.»

Ha acabat dient que aquest matí s'ha presentat al dit Centre, Roderic Marquina, autor del doble crim comès ahir a Portugalete. Ha estat lliurat al jutge corresponent, amb l'oportú atestat.

Homenatge a la URSS i a Mèxic

GRANDIOS FESTIVAL DEL S. R. I.

El Socors Roig Internacional Grup Stalin Districte V.è, organitza per al proper diumenge dia 7 de març, a la Plaça de Braus Monumental, a les deu del matí, un gran acte de solidaritat antifeixista i d'Homenatge a la U. R. S. S. i Mèxic, a profit de la subscripció per ambulàncies per al front.

Cors, Orfeons i Bandes antifeixistes, en concerts de música proletària i himnes revolucionaris, prendran part en l'acte i oradors designats pels partits i sindicats, dirigiran un breu parlament a les masses congregades.

E.R.C.

Secretariat general

Tres Llits, 3 - Telèf. 14725

Consell permanent

A tots els Centres del Partit. — En compliment de l'acord recaigut en la darrera reunió s'ha comunicat oficialment al Comitè pro Exèrcit Popular Regular que Esquerra Republicana de Catalunya no assistirà a cap més reunió que celebri aquell Comitè per entendre que —segons els acords que precediren la Setmana pro Exèrcit Popular Regular— la missió del dit Comitè acabà el diumenge amb la grandiosa manifestació popular.

El Consell Permanent entén que el poble ja ha dit la seva paraula i que ara no són convenients ni eficaces altres activitats que les del Consell de la Generalitat.

Suspensió d'actes. — Continuen suspesos fins a nou avís els actes públics que es tenien anunciats.

Subscripcions. — En contestació a les consultes que ens arriben de molts pobles de Catalunya sobre la donació d'un jornal o d'una quantitat per a l'adquisició d'armament, hem d'advertir que, com que aquesta és una iniciativa de caire particular, ningú no està obligat a subscriure cap quantitat.

Per tal d'acabar amb la sangnia que per a l'economia catalana han representat sempre les importacions d'ous estrangers, és indispensable guanyar la «Batalla de l'Ou».

En quatre anys Catalunya pot arribar -- ha d'arribar -- a establir una població avícola de sis milions i mig de gallines seleccionades, de races ponedores, que produiran 700 milions d'ous cada any.

Camperol: Si cries gallines de raça seguint les normes que et donarà la Conselleria d'Agricultura, contribuiràs a la rehabilitació econòmica de la nostra terra i, de passada, obtindràs una major remuneració del teu esforç.

Abans del 19 de juliol

URGEIX DEPURAR LA RERAGUARDA!

"SOLIDARIDAD OBRERA" d'avui publica aquest escrit:

"NO HAY QUE ESPERAR DESCUBRIMIENTOS CASUALES PARA DEPURAR LA RETAGUARDIA"

La nota que ha facilitado en Valencia el ministro de la Gobernación para dar cuenta del descubrimiento de la vasta organización de espionaje, integrada por elementos de la quinta columna, es harto elocuente por sí sola y debe bastar para servirnos de estímulo a los fines de depuración de la retaguardia. Toda una red de enemigos tejida al amparo de ese «Socorro Blanco», y en espera de un momento de desembarco o de un desorden para poner en práctica el plan de «aislamiento total de Cataluña», es suficiente motivo, a nuestro juicio, para no seguir a la espera del descubrimiento casual, del golpe providencial que deje al descubierto las maquinaciones fascistas, sino para salir al paso de ellas con investigaciones serenas y acertadas, empezando por nuestras propias organizaciones.

Porque se da el caso peregrino —que, por cierto, a nosotros no nos sorprende— de que los más peligrosos enemigos son los mejor pertrechados de documentación antifascista. Los carnets de las sindicales se han prodigado tan sin tino, que hoy por hoy nadie puede igualar a las organizaciones proletarias en eso de enmascarar facciosos. Hemos procedido con blandura, unas veces por ignorância y otras por sentimentalismo, y no hay amistad, por grande que sea, que justifique la entrega de un carnet sindical a un sujeto de procedencia dudosa. La Revolución no admite sentimentalismos que, a la postre, resultan suicidas. Un espurgo en las organizaciones será lo más oportuno y lo más acertado.

Y no se interprete como tendencia a la criminalidad este deseo de todos de depurar la retaguardia. Lo que se pide es la investigación reposada, la energía cuando convenga y, si llega, la inexorabilidad. Tengamos en cuenta que el enemigo no descansa, que nuestra benevolencia le ha dado pie para actuar con el mayor descaro en lugares públicos, y que, si no le salimos al encuentro con el celo de nuestras pesquisas, será él quien nos envuelva un día en la sorpresa de su traición.»

Ho subratllem amb satisfacció aquest escrit de l'organ de la C. N. T., perquè la malura que assenyala ja fa molt de temps que ha estat motiu d'escrits nostres. Amb tot, però, i ja haver assenyalat el perill, insistim novament aprofitant el solt de «Solidaridad Obrera», per tal que es faci una depuració a fons a la reraguarda. No es pot tolerar, efectivament, que individus, caracteritzats dretistes abans del 19 de juliol, siguin ara més «revolucionaris» que ningú, i que, per facultats grimpadores, es trobin actualment en llocs de responsabilitat.

No demanem, igual com l'articulista de la «Soli», que aquest clam nostre s'interpreti com una tendència a la criminalitat. La nostra posició, quant a certes mesures, és prou clara. Però hem de protestar enèrgicament que les coses segueixin per aquest camí. Els moments que vivim són massa difícils perquè una vegada més els malbaratem en una candidesa que ja ens ha costat als demòcrates masses disgustos i la vida d'estimats companys d'ideal.

Es hora de rectificar, de depurar. Sovint —massa sovint!— ens trobem, en llocs oficials, en llocs en els quals l'ortodòxia antifeixista és essencial; homes que, durant el «bienni negre» i fins al 19 de juliol, combateren aferrissadament les institucions democràtiques i les organitzacions obreres. I aquests homes no poden haver canviat. Si les coses no anessin bé per a nosaltres, aquests homes que ara gaudeixen de tots els avantatges serien els primers que es passarien a l'altra banda, la banda d'on provingueren. ¿Es pot consentir per més temps, això?

Les sindicals i els partits polítics tenen la paraula. Hi ha molt a fer en aquest sentit, i ja és hora que es faci. Es un avís lleial si després, qui sap si quan no hi hauria remei, no volem penedir-nos de la nostra bona fe, que ja ultrapassa la candidesa.

Hitler no ha pogut esperar tres anys

UN COMPLOT NAZI A AUSTRIA QUE MUSSOLINI HA FET FRACASSAR

Espanya és una lliçó...

Pel juliol del 1934, sis mesos després que Dollfuss hagué aixafat els obrers de Viena, els agents de Hitler a Austria assassinaven el canceller de butxaca i provocaven uns moments de greu perill que posaven a les vores del precipici aquesta donzella innocent i sense experiència que s'anomena Pau.

Mussolini, a penes tingué coneixement de l'intent nazi, mobilitzà les seves tropes. Centenars de milers de soldats italians foren concentrats al Brenner. I això, juntament amb les gestions i advertències dels ambaixadors francès i anglès a Berlin, féu fer marxa enrera Hitler. El perill estava vençut, almenys pel moment.

Almenys pel moment, en efecte. Perquè el nacional-socialisme —que des del començament del moviment ha posat en el seu programa com una de les qüestions vitals la unió d'Austria a Alemanya— no podia ni pot abandonar aquesta reivindicació essencial en el cos de «doctrina» nazi i essencial, també, als dirigents del Tercer Reich per a desviar l'atenció de les masses germàniques de la greu situació econòmica interior i de les amenaces de guerra a l'exterior.

MUSSOLINI, el gran amic de Hitler... quan es tracta de voler esclavitzar el poble espanyol. I el gran enemic de Hitler quan es tracta de l'absorció d'Austria per Alemanya

I, com es podia preveure, Hitler ha reincidit. No ha pogut tan sols esperar que es complissin els tres anys de l'assassinat de Dollfuss per a intentar un nou cop de mà.

Fa pocs dies —a penes una setmana— que un dels agents de la Wilhelmstrasse anà a Viena. Ara, en vista del descobriment d'aquest nou complot nazi a la ciutat del Danubi, ens podem preguntar si hi anà per tal de preparar el terreny, per a donar instruccions o per a intentar realitzar-lo per mitjans pacífics i d'acord amb els dirigents catòlics del que resta de l'Austria imperial.

El cas és que, fracassat Von Neurath, els nazis intenten un cop d'Estat, avortat abans de poder posar-lo en marxa, per haver estat descobert. Detencions, escàndol internacional, gestions de les cancelleries, visites dels ambaixadors, mobilització secreta a Itàlia... Tot el seguit de mesures que comporta una provocació d'aquesta envergadura, provocació que, no cal dir-ho, si hagués triomfat seria ara anomenada «moviment salvador» per aquells que s'aixequen contra l'intent nazi.

Però a Austria ni ha interessats massa Estats i massa problemes pendents. Mussolini —que d'una banda fa bona cara a Hitler i de l'altra li llança basta darrera basta entre les rodes— no vol permetre de cap manera que Austria desaparegui com a país independent. Una frontera comuna amb el Reich constitueix per a Itàlia una amenaça permanent i, per tant, cal que l'eviti de totes passades. El Vaticà —que encara conserva una certa força diplomàtica— no pot veure impassible com un Govern catòlic addicte a la seva política desapareix davant l'empenta dels pagans hitlerians. França i Anglaterra no estan pas en situació de fer front a una nova amenaça certa i a curt termini de guerra. D'altra banda, no s'ha d'oblidar que el duc de Windsor —abans Eduard VIII— s'ha erigit en protector de la independència de la petita República, protecció que es diu que no és pas [illegible] interessada.

[illegible] del problema austriac un dels focus de conflictes internacionals que sempre està present en totes les negociacions i en totes les entrevistes. I que ben [illegible] està al roig viu.

A Romania [illegible] servadors estan en pugna violenta. A Hongria la policia ha de dissoldre les manifestacions amb metralladores. Russia demana permís a Turquia perquè la seva esquadra pugui passar els Dardanels i venir a la Mediterrània, possiblement a les costes espanyoles.

La situació [illegible] una mica més. I cada dia també —i per una paradoxa dolorosa— es fa més clara: les forces dictatorials i regressives volen la guerra; les forces democràtiques i progressives volen la pau.

Cal si es que volen que la victòria sigui de les segones que aquestes prenguin la iniciativa de l'acció i no la deixin, com han fet fins ara a les forces feixistes.

Espanya és una lliçó que no es pot pas perdre.

8.627.705'70 pessetes

és la quantitat recaptada fins al dia 1 de març corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEGUEIXEN ELS DONATIUS.

"Cal acabar amb la tasca de pillatge que realitzen alguns elements"

València, 2. — La Comissió Executiva de la Federació sidero-Metallúrgica d'Espanya (U. G. T.), ha adreçat als treballadors metal·lúrgics un extens document en el qual s'estudia el greu problema que representa per a la industria l'actual situació de treball a les fàbriques i factories, es critica la tasca individual que diversos sindicats realitzen, i es fa l'afirmació que el Govern ve obligat a procedir immediatament a nacionalitzar la indústria de guerra.

Afegeix l'esmentat document que la Federació Sidero Metallúrgica d'Espanya no està disposada a tolerar la tasca que realitzen diversos elements, i demanen a l'Estat primeres matèries per tal de produir i diners per a abonar els salaris, i es quedaran després per a ells, una part molt important del material de guerra fabricat.

Concretament diu a llurs afiliats que no pot haver-hi altra voluntat per a dirigir els tallers, que aquella que assenyalin els Comités Directius del Sindicat, els quals obeiran les ordres concretes de l'Executiva de la Federació Nacional.

La nostra Federació d'Indústries —afegeix el document—, ofereix al Govern tota la capacitat de treball dels milers de federats que integren l'organització nacional, però li demanen que es decideixi a nacionalitzar la industria, com a única solució del desgavell que s'observa actualment a la producció de guerra.

I en darrer terme, la Federació diu als seus federats que no reclamin, en aquestes hores dramàtiques, majors beneficis de caràcter material, més que aquells que es considerin indispensables per a fer front a les necessitats de la vida.

Signen el document el president, Wenceslao Carrillo i el Secretari general, Pasqual Tomàs.

S'ha constituit el Casal de la Cultura

S'ha creat ja a la nostra ciutat el Casal de la Cultura, organisme estructurat per tots els sectors culturals de Catalunya.

Les finalitats específiques d'aquest «Casal» queden clarament expressades en un manifest que ha llançat a l'opinió pública la ponència de constitució i que reproduïm pel seu evident interès.

«La revolució actual roquereix l'aportació de tots els ciutadans conscients a l'obra de la reestructuració de la nova societat. Els intellectuals —homes de ciència, artistes i professionals de tota mena—, conscients de l'esforç de creació que els moments actuals exigeixen, plenament identificats amb el desig d'aconseguir una humanitat millor, sentim la necessitat d'aportar, en el camp de les nostres activitats, la nostra entusiasta col·laboració a aquesta tasca.

Nosaltres creiem que la creació d'un organisme on puguin tenir cabuda, no tan sols els treballadors de l'art i de la ciència, sinó també tots aquells que sentin la necessitat de mantenir una relació amb tota manifestació cultural progressiva, pot ésser d'una completa eficàcia en l'obra de fer assequibles a la col·lectivitat tots aquells conceptes que cal precisar en aquest moment.

Aquesta actuació social dels elements esmentats, orientada d'una manera efectiva, de cara a l'acció, donarà els resultats altament beneficiosos que tots n'esperem. No ens interessa de crear una agrupació més; les finalitats que nosaltres assignem al Casal de la Cultura no ens faran oblidar que ha nascut en uns moments revolucionaris.

Han de sentir-se compresos en el nou organisme tots els sectors de la vida intellectual, sense excepció, units pel denominador comú que ha de representar el treball per la Cultura. El Casal estarà regit per un esperit prou ampli per a acollir totes aquelles iniciatives que puguin sorgir en aquest moment, sense diferenciació de tendències, especialment les que tinguin un contingut o una finalitat social.

Hem de fomentar totes les manifestacions encaminades a definir, embellir i dignificar la nova societat.

No volem tancar-nos en una actitud pedant i classificadora; la nova associació estarà en constant contacte amb la vida i els fets humans i en la seva actuació traduirà al llenguatge directe de les imatges —quan així ho exigeixi l'eficàcia— tots els seus pensaments, idees i activitats per tal de fer-los fàcilment comprensibles, fins i tot als més allunyats del món de la cultura.

L'aportació oficial que ens brinda el Govern de la Generalitat, lluny d'impedir el lliure desenvolupament de l'organisme, constitueix una demostració de confiança en les orientacions que puguin derivar-se'n i no significa altra cosa que una garantia per al seu funcionament actiu.

L'esperit ampli i universalista que inspirarà el Casal de la Cultura s'ha de manifestar també mantenint un estret contacte amb totes les Associacions afins de la resta d'Ibèria i de l'estranger. A Catalunya activarem la creació de delegacions comarcals, que s'encarregaran d'aplegar en el seu si tots els elements que fins ara —amb un esforç sobrehumà— han contribuït, a les comarques catalanes, a l'enlairament cultural del nostre poble.»

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES